

[Finansministeren.]

af verden og sætte retten i stand til at behandle sagerne, som jeg sagde før, mere kontinuerligt. Viser det sig så, at denne udvidelse af formandskabet med to viceformænd medfører, at kontorerne ikke kan følge med en overgang, må vi tage dette op; men om dette skal medføre noget mere, synes jeg ikke vi skal tage stilling til, før vi har fået puklen fjernet og set, hvorledes retten virker, når den kommer ind i en mere normal gænge; så kan man senere diskutere, hvordan udvidelsen skal finde sted. Jeg behøver ikke her at lægge skjul på, at man fra rettens side oprindeligt har ønsket 4 viceformænd, men jeg syntes, det var for mange, og derfor har jeg skåret antallet ned til 2.

Man kan også drøfte, hvor mange medlemmer retten skal bestå af. Jeg er altså standset ved de 22, og der er i og for sig heller ikke rettet indvending herimod af nogen af de ærede ordførere. Derimod kan man gøre sig mange tanker om, hvorledes de 22 medlemmer skal udpeges, og i hvilket omfang de skal repræsentere bestemte interesser. Jeg har overvejet dette spørgsmål og er nået til det resultat, at ligemeget hvad jeg foreslog, ville man komme med ændringsforslag, og derfor tog jeg mit udgangspunkt i den bestående affattelse.

Jeg må også gøre opmærksom på, at selv om jeg har holdt fast ved § 8's nuværende bestemmelse om de 4 erhvervsrepræsentanter, er det ikke udelukket, at såvel tjenestemandinteresser som andre interesser kan blive repræsenteret i retten, men jeg forstår, at vi kan tale om dette i udvalget. Jeg vil dog gerne give udtryk for, at det ville være rart for finansministeren at have en mulighed for at udpege mænd eller kvinder med indsigt i disse spørgsmål, selv om disse mænd eller kvinder ikke repræsenterer bestemte interesser, og derfor vil jeg mene, at vi stadig, selv om man vil udvide antallet af dem, der repræsenterer erhvervsinteresser, skal sørge for, at vi ikke udvider så stærkt, at der ikke bliver noget spillerum tilbage for finansministeren til at udpege sådanne specielt sagkyndige medlemmer af retten.

Endelig er der rettet en vis kritik mod bestemmelsen om, at en kontorchef blot med 2 medlemmer kan afgøre sager. Der er tænkt særlig på at få det, jeg før har kaldt puk-

len, ud af verden, og der er tænkt på sager, der ofte betegnes som udvalgssager, hvor principperne altså er fastlagt i forvejen, og hvor det blot gælder om at få afviklet sagerne. Derfor vil jeg tro, at man skal fastholde denne bestemmelse; om man så vil gøre den til en overgangsbestemmelse, kan vi drøfte i udvalget.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen og skal nok i udvalget fremlægge de synspunkter, der ligger til grund for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 349, fremsættelsen i tidenden sp. 321).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mærk: Den forhøjelse af prisen på klasse-lotteriets lodder med 20 pct. og den forøgelse af loddernes antal, som her foreslås, er særdeles velbegrunder under hensyn til prisudviklingen siden 1948 og til de vanskeligheder, der visse steder er med at kunne tilfredsstille efterspørgslen efter lodder.

Lovforslagets gennemførelse vil bl. a. betyde, at kollektørernes økonomiske forhold forbedres, hvilket sikkert er tiltrængt, at gevinsterne bliver større, at der bliver bedre muligheder for at kunne sikre sig en lodseddel, og at statens overskud af lotteriet forøges, alt under forudsætning af, at befolkningens interesse for at spille i lotteriet vedvarer, hvad jeg slet ikke tvivler på den vil.

Jeg kan med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.